

ראש = השנה ?

ראה

קטן, ובאדיבות. היא עומת להשתחך חודשים מספר. באיזו מידה משקצנינותה על מעמדה במשק? "קודם בכרם, כעת מציעים לי כבר כל מיני היא אומרת בשוכבות. לא, בר" זה משום שהיא רכשה נסיון בהדגשים, נסיון אדמיניסטרטיבי, נסיון באנשים. הם מציעים לה להדריך היא מתכונת להסכים.

משנה אילנה. שיער מקורול, צבריים טיפוסיים. בת שדה-נחום. עב"לם בדיר. יש לפניה עוד שנת שירות. רושם שגורלן של הילדות לא יכול כלכך נורא, בדידהן של ילדות כאלה. נ עוד סמלות, טוראיות-ראשונות. נר שוט. כולן חמודות, תמירות ותיכניות. היה בצעריים. לא הצלחתי לראות אם ית הלכו בשלשות או לא לקבל את מצאתי אותן יושבות ליד במות-עפר. שסכיבן נחפרה תעלת ישיבה. ב"

לפני ואחרי

זיוה שמרת, החיפאית בת ה-19, הוארה בזרקורי פירסומת לפני גיוסה. היא נבחרה, לפני חודשים מספר, כסגנית ראשונה של מלכת היופי. הנערה התמירה וירוקת העין לחצה ידי ראשי-עיריות, קיבלה זר-פרחים, ביקרה בקריית הסכניון. עתה, במחנה הסירוניות (שמאל), אין זיוה נבדלת משאר החילות. העבר שחזף רק זה עתה (ימין), נראה כחלום רחוק.

קנאתה של הטובה בדיילות, ולשון מדברת בצורות.

"... יתנו איך הערתי אתכן הלילה והבאתי לכן ארטיק דה-לוקס? שמעו, אני לא יודעת מה קרה, אבל ישנתי במיטה מלאה חול...". "שמו לך את זה בכחונה", אומרת סרן פנינה.

"היא משוגעת, זו", אומרת איוושה קצינה. "היא מעירה אותנו באמצע הלילה ושואלת: 'תגידי, לגמרי לא איכפת לכן שאני ישנה במחצבה?'"

רותי: "ישנתי ככה, עם הקומביניזון, כמו סילבאנה מנגאנו, בחיי". איוו סמלת נכנסת ושואלת, מה בנוגע להערב. הערב סיום הסידרה. לוקחים לוקי סים, או מה?

"לוקסים! איזה לוקסים על ראשך? או מרת הרס"רית, "השתגעת? עושים מדורה! שמעי", היא מתלהבת בפני סרן פנינה, "עשיתי היום רברסים עולמיים!"

תפוחי-האדמה היו קרים, השעועית היתה קרה, הפילה היה פילה, והתה היה טוב. לא חשוב. באמת, מה אני רוצה יותר, בתנאי שדה? שטרודל? שטרודל לא היה, אבל היו עוגות לא כל כך נוראיות. רותי מציעה לסרן פנינה: "אולי תסתלקי הערב? רוצים להשתולל."

מה זה להשתולל? צובעים ומחליפים נעליים ועושים שמח. כמו כשהיינו בצופים.

★ ★ ★

הרבה יותר מדי

ר ותי נראתה ממש קשישה ליד שאר המדריכות. תארו לכם — היא בת 24 היא היתה כבר משוחררת שנתיים — אבל חזרה לצבא. למה? "אהבה לתפקיד".

היא לא התרגשה מן החיוך הספקני שלי, ופשוט מתתי שתאמר לי אולי תמחקי את החיוך האחילי וכולי וכולי. היא לא אמרה. "את נהנית מן השררה? את מכללתת?" "מה?"

"מלשון כלבתא, את יודעת." "מה פתאום?"

"את לא אומרת להן: 'מחקי את החיוך המטופש?'"

התחננתי. לא, היא לא. רק ביום האחרון, פשוט בשביל החברה, כתי שיהיה להן על מה להכין תוכנית היתולית — היא מספקת להן חומר במיסדר. שיהיו מבוססות, מה יש. איך זה שהמדריכות מגוהצות, נקיות ומצוחצחות יותר מן החניכות?

"הן התעצלו, הן הביאו רק חליפת בגדים אחת. אף אחד לא אשם להן. המדריכות מוכרחות לשמור על הופעה. לכן הביאו יותר." המעמד מחייב.

מה בנוגע לאיפור? לא במחנה סירוניות. קודם כל אין להן זמן, ושנית: אפילו אם הן מוצאות את הזמן, לא בא בחשבון. הן נמצאות במס'

מה עכשיו? ובכן כעת אומרות הבנות: תפסה מנהיגות — בערך כמו להתלבש על העניינים.

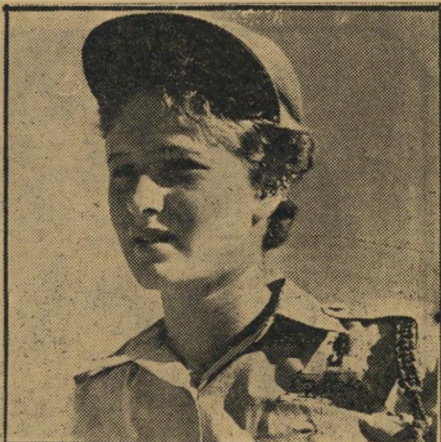
זאת לא רמה — לא בסדר.

גברו! — תפס את מקומו של הזבוב והחתיך.

עולמי — ראה רברסים עולמיים.

מה ייש? — עם שני יודים. אפקטיבי מאד. הן מבטיחות לי.

(המשך בעמוד 18)

שר'ש

יפהיה זו, זהובת-שיער ותכולת-עין, היא אחת מסגל המדריכות. כל דמי יון בינה לבין המפקדים שבקרקסטרות לא קיים כלל.

היא חברה קיבוץ אלון ניס: נעימה ונבונה, עסקה ברכש בעבר.

רס"ר רות

בת 24, נערה דינמית, עלייה זה ואוהבת חיים. משרתת בשרות קבש ספני שהיא "אוהבת את התפקיד הזה".

הרס סביר רח כ"ה שרות מביא תועלת לבנות בחינוכן.